KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.3.2018r.
COM(2018) 159 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie przekazania uprawnień na mocy rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prekursorów narkotykowych oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005 określającego zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków między Unią a państwami trzecimi

1. WPROWADZENIE

Rozporządzeniem (UE) nr 273/2004 ustanowiono ujednolicone środki wewnątrzunijnego nadzorowania i monitorowania niektórych substancji często wykorzystywanych do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (zwanych dalej „prekursorami narkotyków") w celu uniemożliwienia nielegalnego wykorzystywania takich substancji. W art.15 i 15a rozporządzenia przyznano Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w określonych celach i pod określonymi warunkami na okres pięciu lat począwszy od dnia 30 grudnia 2013 r. W art. 15a ust. 2 rozporządzenia wzywa się Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczącego przekazanych jej uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego pięcioletniego okresu, tj. do dnia 31 marca 2018 r.

Rozporządzenie Rady (UE) nr 111/2005 określa zasady nadzorowania handlu wspomnianymi wyżej substancjami pomiędzy Unią a państwami trzecimi. Rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu, wywozu i działań w zakresie pośrednictwa. Podobnie jak w przypadku rozporządzenia (UE) nr 273/2004, zgodnie z art. 30a i 30b rozporządzenia (UE) nr 111/2005, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych do pewnych celów i pod pewnymi warunkami w okresie pięciu lat począwszy od dnia 30 grudnia 2013 r. W art. 30b ust. 2 rozporządzenia wzywa się Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczącego przekazanych jej uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego pięcioletniego okresu, tj. do dnia 31 marca 2018 r.

Zarówno rozporządzenie (WE) nr 273/2004, jak i rozporządzenie (WE) nr 111/2005 wdrażają art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 19 grudnia 1988 r. (zwanej dalej konwencją ONZ). Wspomniany artykuł zobowiązuje strony konwencji do podjęcia odpowiednich środków służących zapobieganiu nielegalnemu wykorzystywaniu substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych oraz do współpracy w tym zakresie. Podstawowym założeniem tego przepisu jest przekonanie, że utrudnienie dostępu do tych substancji producentom i wytwórcom nielegalnych narkotyków będzie skutkować zmniejszeniem ich produkcji.

W świetle ścisłego merytorycznego związku między tymi rozporządzeniami zmiany w obu tych rozporządzeniach były przyjmowane w postaci wspólnych aktów delegowanych obejmujących oba rozporządzenia. W rezultacie wspomniane powyżej dwa wymogi w zakresie sprawozdawczości zostały również scalone w jedno sprawozdanie.

2. WYKONANIE UPRAWNIENIA DO PRZYJMOWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH

Zgodnie z art. 15a rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 8, art.4 ust. 4, art. 5 ust. 7, art. 7 akapit drugi, art. 8 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2. Ponadto zgodnie z art. 15 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu dostosowania załączników I, II i III rozporządzenia do nowych tendencji w nielegalnym wykorzystywaniu prekursorów narkotyków oraz wprowadzania wszelkich dostosowań na podstawie zmian w tabelach w załączniku do konwencji ONZ.

Podobnie zgodnie z art. 30b rozporządzenia (UE) nr 111/2005 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 akapit trzeci, art. 7 ust. 1 akapit trzeci, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 akapit drugi, art. 10 ust. 5, art. 11 ust. 1 i 3, art. 19 i art. 32 ust. 2. Zgodnie z art. 30a Komisja posiada ponadto uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w celu dostosowania załącznika do rozporządzenia do nowych tendencji w zakresie nielegalnego wykorzystywania prekursorów narkotyków, w szczególności substancji, które w prosty sposób mogą zostać przekształcone w substancje sklasyfikowane, oraz wprowadzania wszelkich dostosowań na podstawie zmian wprowadzanych w tabelach w załączniku do konwencji ONZ.

Podczas omawianego okresu, tj. od dnia 30 grudnia 2013 r. do dnia przyjęcia niniejszego sprawozdania, Komisja skorzystała ze swoich uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych trzykrotnie:

1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1011 z dnia 24 kwietnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prekursorów narkotykowych i rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1277/2005

Powyższe rozporządzenie ustanawia warunki przyznawania licencji i dokonywania rejestracji; określa przypadki, w których licencja i rejestracja nie są wymagane; ustanawia kryteria wykazywania zgodności z prawem celów transakcji; określa informacje niezbędne do monitorowania handlu; ustala warunki określania wykazów państw przeznaczenia do celów wywozu substancji sklasyfikowanych w kategoriach 2 i 3; ustanawia kryteria określania uproszczonych procedur powiadamiania przed wywozem i wydawania zezwoleń na wywóz; oraz określa wymogi dotyczące informacji, które mają być przekazywane w odniesieniu do wykonywania środków monitorowania handlu prekursorami narkotykowymi.

Przedmiotowe przepisy wchodziły uprzednio w zakres rozporządzenia Komisji (WE) nr 1277/2005, ale zostały przeniesione do rozporządzenia delegowanego Komisji w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony. Podczas przygotowywania aktu delegowanego Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone pisemne konsultacje z Unijną Grupą Ekspertów ds. Prekursorów Narkotyków podczas jej 14., 15. i 16. posiedzenia odpowiednio w dniach 5 maja 2014 r., 10 listopada 2014 r. oraz 22 maja 2015 r. Członkowie Grupy Ekspertów wyrazili poparcie dla tych zmian.

2) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1443 z dnia 29 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 w odniesieniu do włączenia niektórych prekursorów narkotyków do wykazu substancji sklasyfikowanych

Powyższym rozporządzeniem dodano chloroefedrynę i chloropseudoefedrynę do wykazu sklasyfikowanych prekursorów narkotyków w rozporządzeniu (WE) nr 273/2004 oraz rozporządzeniu (WE) nr 111/2005. Chloroefedryna oraz chloropseudoefedryna są substancjami, które mogą być wykorzystywane do produkcji metamfetaminy. Włączenie tych substancji do wykazu zostało zaproponowane przez szereg państw członkowskich. Podczas przygotowywania aktu delegowanego Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone pisemne konsultacje z Unijną Grupą Ekspertów ds. Prekursorów Narkotyków podczas jej 16., 17. i 18. posiedzenia odpowiednio w dniach 22 maja 2015 r., 9 listopada 2015 r. oraz

3–4 maja 2016 r. Komisja przeprowadziła również pisemne konsultacje z zainteresowanymi stronami z sektora przemysłu. Wyraziły one szerokie poparcie dla tego wniosku.

3) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/XXXX[1] z dnia 26 lutego 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 w odniesieniu do włączenia niektórych prekursorów narkotyków do wykazu substancji sklasyfikowanych

Powyższym rozporządzeniem do wykazu sklasyfikowanych prekursorów narkotyków zamieszczonego w rozporządzeniu (WE) nr 273/2004 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 111/2005 dodano 4-anilino-*N*-fenetylopiperydynę (ANPP) i *N*-fenetylo-4-piperydon (NPP) . 4-anilino-*N*-fenetylopiperydyna (ANPP) i *N*-fenetylo-4-piperydon (NPP) to substancje, które mogą być wykorzystywane do produkcji fentanylu i analogów fentanylu. Wprowadzenie przedmiotowego uzupełnienia jest konieczne ze względu na decyzję Komisji ds. Środków Odurzających ONZ w sprawie dodania obu tych substancji do wykazu w tabeli I konwencji ONZ. Podczas przygotowywania aktu delegowanego Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone pisemne konsultacje z Unijną Grupą Ekspertów ds. Prekursorów Narkotyków podczas jej 20. i 21. posiedzenia odpowiednio w dniach 11–12 maja 2017 r. oraz 23 października 2017 r. Komisja przeprowadziła również pisemne konsultacje z zainteresowanymi stronami z sektora przemysłu. Ponadto wniosek został opublikowany na portalu Komisji Europejskiej poświęconemu lepszemu stanowieniu prawa w celu zebrania opinii zainteresowanych stron. Wyrażono szerokie poparcie dla włączenia tych substancji do kategorii 1 rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz rozporządzenia (WE) nr 111/2005.

We wszystkich trzech omawianych przypadkach Komisja zapewniła terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. WNIOSEK

Nadal w szybkim tempie pojawiają się nowe tendencje w nielegalnym wykorzystywaniu prekursorów narkotyków i nielegalnym handlu nimi. Można nawet stwierdzić, że tempo zmian przybiera na sile. Ogromnie ważne jest zatem, by zmiany rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz rozporządzenia (WE) nr 111/2005 były wciąż wprowadzane szybko za pomocą aktów delegowanych.

W związku z powyższym Komisja jest zdania, że uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, przyznane jej rozporządzeniem (WE) nr 273/2004 oraz rozporządzeniem (WE) nr 111/2005 powinny zostać przedłużone na okres kolejnych pięciu lat, odpowiednio zgodnie z art. 15a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz art. 30b ust.2 rozporządzenia (WE) nr 111/2005.

[1] W momencie przyjmowania niniejszego sprawozdania trwał nadal dwumiesięczny okres kontroli prowadzonej przez Parlament Europejski i Radę, który może zostać przedłużony o kolejne dwa miesiące.